దీపం తెచ్చిపెట్టిన మిస్టరీ!

"వాండ్రుఫుల్! వాండ్రుఫుల్!"

"ఏంటి, గురో?"

"భద్రం!"

"ఆఁ, గురో! వింటున్నాను గురో!"

"కనిపెట్టేశాను!"

"అంతు దొరికిందా, గురో?"

"దొరికింది భద్రం!"

"చెప్పుదు రండి, గురో!"

"ఈ పుస్తకాలు చూడు. ఒకటి, రెండు, మూడు, నాలుగు పుస్తకాలున్నాయి. అవునా?"

"సందేహమేంటి గురో?"

"నాలుగు అట్టల మీదా బొమ్మలున్నాయి. వాటిల్లో నీకేం కనిపిస్తున్నది భద్రం?"

"అమ్మాయిలు గురో!"

"రవిట్!...వాళ్ళ మొహాలు చూసి నీకు ఏం తట్టుతున్నదీ చెప్పు!"

"రుమానీ మామిడిపళ్ళే, గురో!"

"భద్రం!"

"గురో?"

"నీది మట్టి బుర్ర! నీ కెంతసేపూ తిండియావా, సినిమాల్లో ఎగస్ట్రా వేషాల యావానూ!"

"దానికేంటిలే గురో! నాలుక్కాలపాటు రుమానీ పళ్ళూ, అమ్మాయిలూ, సినిమాలూ ఉండాల్సిందేగా, గురో!"

"నీ కింతకూ అసలు విషయం తెలీలేదు!"

"అలాగా, గురో?"

"ఈ నాలుగు బొమ్మల్లోనూ ఉన్నది ఒకే అమ్మాయి!"

''అది నాకు గమనానికి రాలేదు, గురో!''

''హాశ్చర్యం!''

''ఏంటి, గురో ?''

''ఒక మిష్టరీ గురించి ఆలోచిస్తుంటే ఎంతసేపు పనిచెయ్యని బుర్ర ఉన్నట్టుండి పనిచేసి, మిష్టరీని విచ్చగొడుతుంది. మనకు కేసులు ఎందుకు రావటం లేదా అని ఎన్నాళ్ళ నించో అదేపనిగా ఆలోచిస్తున్నా. ఇప్పుడు తెలిసింది !''

''హా తెరి ! మిష్టరీకి కారణం ఏంటై వుంటుంది, గురో ?''

''ఇదుగో, ఈ అమ్మాయే ! ఇంతమంది డిటెక్టివులకూ ఈ అమ్మాయి ప్రియురాలు. నన్నడిగితే ఈ అమ్మాయి పేర్లు మార్చుకుని వీళ్ళందరి దగ్గిరా ఉంటున్నది. అందుకనే వాళ్ళకి కేసులు నెలకు రెండూ మూడూ వస్తున్నాయి !''

''వహ్వారే గుళ్ళీ ! కనక మనం ఇప్పుడేం చెయ్యాలి, గురో ?''

నేను వెంటనే జవాబివ్వలేదు. ఈ రహస్యం నేనెవరికీ చెప్పలేదు—నాకు ఆడవాళ్ళంటే చెడ్డ భయం. ఆ యినస్పెక్టరు వాసూ పాచి మొహంతోనే అమ్మాయిని వాటేసుకుని, ముద్దుపెట్టుకుంటాడు. చదువుతుంటే రమూజుగానే ఉంటుంది కాని . . . మనవల్ల అయే పనిగాదు. అందుకే నేను సినీమాల కెళ్ళను కూడా. తెరమీద అమ్మాయి మొహం ఇంత పెద్దది కనిపిస్తే నాకు తాకుతున్నట్టే ఉంటుంది. అప్పుడదో రకంగా అవుతుంది. కాని కేసులు రావటానికి ఏం చెయ్యమన్నా చేస్తాను.

''భద్రం ! ఆ అమ్మాయి మనకి పెద్ద క్లూ. ఎక్కడుంటుందో, మనకు సహాయపడత నంటదో, లేదో విచారించు.''

''అదెంత పని, గురో ? నువు చూశావో లేదో, ఈ దగ్గిరే భూలోక సొరగమని ఒక ఇల్లుంది, గురో. అందులో అయిదుగురు అమ్మాయిలున్నారు గురో. వాళ్ళలో ఒకమ్మాయి ఒకవేళ ఈ అమ్మాయల్లే ఉన్నదా అనిపిస్తుందా ఏమిటా అని నాకు కొంచెం అనుమానంగా ఉంది గురో.''

''ఆ అమ్మాయికి డిటెక్టివుల స్నేహం ఉందా ?''

''అది మనకి తెలీదు గురో! కాని ఓసారి ఆ బట్టతల ఇనస్పెక్టరును ఆనుకొని ఉండగా చూశా గురో !''

నా కంతా తెలిసిపోయింది ! కేసుల్లో కలిసొస్తుందనే ఆ ఇనస్పెక్టరు ఆ అమ్మాయిని ఆనుకోనిస్తున్నాడు.

''భద్రం, ఆ అమ్మాయి మనల్ని కూడా అనుకుంటుందేమో తెలిస్తే బాగుణ్ణే !'' అన్నాను.

''డబ్బు పారేస్తే మా చక్కగా అనుకుంటుంది, గురో !''

''డబ్బా ?''

''అవును గురో, పాతిక రూపాయలు.''

''పాతిక రూపాయలా ? దేనికి ?''

"అదేలే, గురో – కేసుకి పాతిక రూపాయలు."

"ఆ ఇనస్పెక్టరిస్తున్నాడంటావా ?"

"ఆయన ఇనస్పెక్టరుగా, గురో ?"

"మనం డిటెక్టివులంగా ?"

"అదీ ఓ విదాన నిజమే ననుకోవల్సిందే ననుకోండి."

భద్రం ఎందుకో నీళ్ళు నమిలాడు.

"ఏమిటి, నీళ్ళు నములుతున్నావు ?"

"లేదులే, గురో ! ఆ భూలోక సొరగం కేసి పోతే అన్నీ తేల్చుకోవచ్చుగా ?" అన్నాడు భద్రం.

"సరే, దారితియ్యి !" అన్నాను.

మేం భూలోక సొరగానికి బెత్తెడు ఎడంలో ఉండగా, లోపల్నించి గట్టిగా కేకలు వినిపించినయి. "నేనూ శానామంది మడుసుల్ని చూశా గాని, యింత గోరకలి ఎక్కడా ఎరగను ! . . . అయిదొందల్రూపాయలు ఎవరికీ తెలీకుండా ఎట్టా పోయినట్టూ ? ఎవరు తీసినట్టూ ?" అని టొంగురు గొంతు అరుస్తున్నది. ఆ తక్షణంలోనే ఒక నల్లటి, సన్నటి, పొడుగాంటి యువకుడు, తేచిన క్రాపూ, మల్లుపంచా, మల్లు షర్టూ, సిల్కు కండవా వేసుకుని బయటి కొచ్చాడు. మొహం రుసరుస లాడుతున్నది.

"సీనయ్యమా వున్నాడా ?" అని భద్రం ఆ అబ్బాయి నడిగాడు.

"అంతా సచ్చారు !" అన్నాడు అబ్బాయి.

నా గుండె ఆగిపోయింది. "కత్తా ? తాడా ? సయినీడా ?" అని అడిగాను. అబ్బాయి నాకేసి హాశ్చర్యంగా చూసి, భద్రం కేసి తిరిగి ప్రశ్నగా చూశాడు.

"ఏ వూరేంటి ?" అన్నాడు భద్రం అబ్బాయితో.

"మాది తంగేడుపల్లిలే. నా పేరు నారాయుడు. అంతా దీపం అని పిలుస్తారు. అదిగాదు నేననేది. మడుసులికి నీతంటూ ఉండొద్దూ. నిన్న రేత్తిరి ఎగస్పెరెస్సుకు వచ్చా. పాతచోటే అవటా గదా అని వచ్చి పడుకున్నా. తెల్లవారి చూసుకున్నప్పుడు కూడా ఉంది. ఇంతకు ముందు చూస్తే లేదు."

"అయిదొందలా ?" అని అడిగాడు భద్రం.

"ఇంకో అయిదో పదో ఎక్కువే ! తన చేతి కెందుకివ్వలేదంటాడు మావ. నిజమే ఇయ్యొచ్చు. ఎందుకో ఇవ్వలా ! తెలిసిన చోటే గదా అనుకున్నా ! మనిషి నమ్మకం లేకపోతే ఇంకెట్టా ?"

"ఎవరు తీశారంటాడూ ?"

"ఎవళ్ళో వచ్చారంటాడు. కావలిస్తే ఇల్లంతా గాలించమంటాడు. పోలీసులకి రిపోర్టివ్వమంటాడు."

''చూడండి దీపంగారూ! మీరు తొందరపడి పోలీసుల్దాకా పోవద్దు. వాళ్ళు అంతకుల్ని మా సహాయం లేకుండా ఎప్పుడూ పట్టుకోలేరు. నన్ను కేయాసంటారు. నాకు కాసిని క్లూలిచ్చా రంటే మీ సొమ్ము కాజేసిన వాళ్ళని పట్టిస్తాను!'' అన్నాను.

''ఆయనింకా కాఫీ, యిడ్లీ తాగినట్టులేదు. అట్లా హోటలుకేసి పోదామా ఏం?'' అన్నాడు భద్రం.

"పదండి. కరుజులో కరుజు!" అన్నాడు దీపంగారు.

ముగ్గురం కలిసి మొగదల కాఫీ హోటలుకు పోయాం. నేను దీపంగారిని కేసు వివరాలడిగాను. ఆయన మొహం చిట్లించి, "ఎందుకొచ్చిందిలే? ఈ వారం డబ్బు వృధా ఖర్చవుతుందని మాసపలాల్లో రాయనే రాశాడు. అసలందుకే నా దగ్గిర డబ్బున్న సంగతి మావకి తెలియనివ్వలా. తెలిస్తే కరుజు పెట్టేయిస్తాడు. ముసలి నాకొడుకు!"

నాలో ఏదో కదిలి తన్నినట్టయింది.

"ఏమిటా సపలాలు, దీపంగారూ?" అని అడిగాను.

"మాసపలాలయ్యా! అదేదో పత్రికరాదూ? 'అంబుజం' పత్రికలో శేషాచార్లు రాస్తుంటాడే, అవీ! తేదీ వారం గడియలతో సహా రాశాడు నా కొడుకు... దూరప్రయాణం, స్త్రీ సుఖం, పొల్లమాలిన డబ్బు కరుజు! చూసినట్టు రాశాడు, వాడి పీకె తెగ్గొయ్య!"

"ఆ మొహం, హత్యాశ్చర్యం! భద్రం రాసుకో! హంబుజం, శేహాచార్లు... ఇన్ని కేసులు చదివాగాని, ముందుగానే క్లూ లిచ్చిన నా కొడుకును ఎన్నడూ చూళ్ళా!... పైగా పత్రికలో హచ్చేశాట్ట! భద్రం, వాడి గుండెలు దేంతో చేశారంటావు?"

"ఈ హోటల్లో ఇచ్చే పెప్పరువడతో చేసుంటారు గురో!"

"బాగా చెప్పావు...ఈ హంబుజం పత్రిక ఎక్కడుంటుంది?"

"బయట కిళ్ళీకొట్టులో ఉంది, గురో!"

"అదికాదురా, మట్టిబుర్రా!...అది ఎక్కణ్ణుంచి విలవడుతుంది?"

"ఓ కాపీ కొనేస్తాం, గురో! అట్టమీద రవుజయిన సినిమా స్టార్ బొమ్ముంది."

"సరే కొను."

కాఫీ తాగటం అయిపోగానే బయటికొచ్చి దీపంగారితో, "దీపంగారూ, మీ కేసు నాకు వొదిలిపెట్టండి. అంతకుడు దొరికితే గనక మిమ్మల్ని ట్రంకు చేస్తా" అన్నాను.

ఈ లోపల భద్రం హంబుజం కొన్నాడు. అది విలవడే చోటు చదివి చెప్పమన్నాను. అది మాంబళంలో అదేదో తెరువులో ఉంది. చెట్టు పక్కనున్న ఆటోలోకి దూకి, భద్రాన్ని కూడా దూకమన్నాను. దూకాడు.

"దూసుకుపో!" అన్నాను ఆటోవాడితో.

"ఎన్నా?" అన్నాడు వాడు.

"ఎన్నా లేదు, వెన్నా లేదు. మాంబళం దూసుకుపో!" అన్నాను. వాడు

దూసుకుపోయాడు.

మేం తొందరపడ్డాం. హంబుజం ఆఫీసు ఇంకా తెరవలేదు. తెరవలేదని భుజం మీద తువాలావాడు చెప్పాడు. కాని తెరిచే ఉంది. అయితే హెడ్డిటర్ లేడు.

"హెడ్ ఎప్పుడొస్తాడు ?" అని అడిగాను.

"ఎన్నంగే ?" అన్నాడు తువాలావాడు ఇకిలిస్తూ.

ఇంతలో ఎవరో వచ్చారు.

"ఏమండీ, మీరేనా హెడ్డు ?" అని అడిగాను.

"హెడ్డా ?" ఆయన తెల్లబోవటం గమనించ గలిగాను.

"హెడ్డిటరంటారే, ఆయనా !"

"నేను కాను, మీకేం కావాలి ?"

"ఈ హంబుజం పత్రిక్కి మాస ఫలాలు రాసే శేషాచార్లు హెడ్రస్సు కావాలి."

"ఆయన ట్రిప్లి కేనులో వైజయంతీమాల వీధిలో ఉంటాడు."

మేం బయటి కొచ్చి ఆటోలో దూకాం. ఆటోను ట్రిప్లికేను దూసుకు పొమ్మన్నాను. నే నెప్పుడు ట్రిప్లి కేను వెళ్ళలేదు. మాంబళం నుంచి ఎగ్మూరు స్టేషను, పారీస్ కార్నరు, వీధిల మీదిగా పోతే ట్రిప్లి కేను వస్తుంది. చాలా దూరం—పన్నెండు మైళ్ళు.

శేషాచార్లు ఇంటోనే ఉన్నాడు గాని, పూజచేస్తున్నాట్ట. ఓ గంట ఆగమన్నారు.

"భద్రం పూజచేసేవాళ్ళు అంతకులవుతారా ? అందే నా ఉద్దేశం అంతకులు పూజ చేస్తారా అని !" అన్నాను.

"అమ్మో ! పూజచేసేది అంతకులే, గురో ! డిటెక్టివులకు పూజే అక్కర్లేదు."

"అంతే నంటావా ? ఐతే ఆటోను ఉండమను."

"వాడు మనవాడేలే, గురో !"

ఆచార్లు బయటి కొచ్చేప్పటికి పదయింది.

"రండి, రండి ! దయచెయ్యండి ! ప్రశ్నలడగ వచ్చారా ?"

'అమ్మ నా కొడకో' అనుకున్నాను. వాడి గుండెలు ఉక్కుతో చేశారు ! మే మెవరో, ఎందుకొచ్చామో డిటెక్షన్ చేసేశాడు ! పైగా నవ్వుతాడేం ?

నేను ఆయనకేసి కఠినంగా కళ్ళల్లోకి చూస్తూ, "ఈ దెబ్బతో మీ అంతు కనుక్కుంటాను. నన్ను కేయాసంటారనేది మీరూ మరిచిపోవద్దు. వీడు నా ఆసిస్టెంటు భద్రమన్నది కూడా గ్నాపకం ఉంచుకోండి. మీరు దీపంగారి నెరుగుదురా ?"

"దీపం జ్యోతి పరబ్రహ్మ ! ఎరక్కేం ?"

"ఆయన డబ్బు ఈ ఉదయం పోతుందని మీ కెట్లా తెలిసింది ?"

"చిత్తా నక్షత్రంలో పుట్టి ఉంటాడు. శని వక్రించాడు గాదూ, డబ్బుపోయి తీరాలి. కించిత్తు నీచ స్త్రీ సుఖం కూడా—"

"నేనిన్ని మాటలవాణ్ని కాను. ఈ కేసుతో మీకు గల సంబంధం ఏమిటో విప్పి చెప్పెయ్యండి, దాచి లాభంలేదు."

ఆచార్లు పక్కనేడున్న తోలుపెట్టె కేసి పరీక్షగా చూసి, "ఇందులో రహస్య మేం లేదే ? ఇది మా అల్లుడిది. ప్రయాణాలకు ఉపయోగిస్తుంటాడు," అన్నాడు.

"అయితే దొంగతనం ఎవరు చేశారంటారు ?"

"దొంగలే !"

"వాళ్ళ పేర్లు ?"

"నేను పేర్లు ఎప్పుడూ చెప్పను. మనది నాడి కాదు, కేరళం."

"పేర్లు బయట పెట్టరేం ? ఇప్పుడు సబ్బును ట్రంకుచేస్తే ఏమవుతుందో తెలుసా ?"

"ట్రస్సూ, బంకూ అవుతుంది."

ఇంతమంది అనుమానితులను గురించి చదివాను గాని, ఈ ఆచార్లు చాలా మొండిగా కనబడ్డాడు. ఆయన మాట్లాడే దాన్లో నాకు సగం కూడా అర్థం కాలేదు.

"భద్రం, ఈయన పేర్లు చెప్పట్ట ? మనం వెళ్ళి సర్కిల్‌ని పిలుచుకొద్దాం" అన్నాను. నేను భ్రమ పడినట్టు ఆచార్లు హడిలి పోలేదు.

"ఈ హోల్ పట్నంలో ఉండే పోలీసు ఆఫీసర్లంతా మన దగ్గిరికే కన్సల్ట్ కోసం వస్తూంటారు."

నా కంతా అర్థమయింది! ఈయన ఒక పెద్ద డిటెక్టివయి ఉండాలి. లేకపోతే పోలీసాఫీసర్లు ఎందుకొస్తారు ?

"తమకు శ్రమిచ్చినందుకు క్షమించాలి ! మేం వెళ్ళొస్తాం," అన్నాను.

"ఫీజు నాలుగు రూపాయలవుతుంది, ఇచ్చి వెళ్ళండి," అన్నాడు ఆచార్లు.

"ఫీజా ?" అన్నాను.

"అవును. మూడు ప్రశ్నలకు రెండు రూపాయలు."

"ఇది నేనెక్కడా చూడలేదే... మీరు ఏ పుస్తకంలో ఉన్నారు, సార్ ?"

"టెలిఫోన్ డైరెక్టరీలో."

"భద్రం. రాసుకో. ఆ పుస్తకం మనం చదవలేదు. అట్టమీద ఏం బొమ్మ, సార్?"

"ఏదో పెళ్ళివాళ్ళ గుంపు ఉంటుంది !"

"భద్రం ఆయనకు నాలుగు రూపాయ లిచ్చెయ్యి."

"నాలుగుకాదు, ఆరు. మళ్ళీ మూడు ప్రశ్న లడిగారు."

"ఎప్పుడు ?"

"ఇప్పుడే !"

"మీరే పుస్తకంలో ఉంటారనా ?"

"అదీ ఇంకో రెండు ప్రశ్నలూనూ !"

"వాటికూడా ఫీజా ?"

"అవును. ఈ మధ్య మా బంధు వొకాయన వచ్చి 'కులాసాగా ఉంటున్నారా ?', 'డబ్బు బాగా వస్తున్నదా ?', 'వెళ్ళిరానా ?' అని అడిగాడు. లెక్కాయించి రెండు రూపాయలూ వసూలు చేశా !" అన్నాడు ఆచార్లు.

"గురో !" అని భద్రం పెడబొబ్బ పెట్టాడు.

"ఏంటి, భద్రం ?"

"మీ రాయనతో ఒక్క అక్షరం కూడా మాట్టాడొద్దు బాబూ. ఇదుగో పది రూపాయల నోటు రెండు రూపాయ లిప్పించండి," అన్నాడు భద్రం.

"చిల్లర లేదల్లే ఉంది. ఇంకో మూడు ప్రశ్న లడిగి పోరాదూ ?"

భద్రం నన్ను చెయ్యి పట్టుకుని, జరజరా బయటి కీడ్చుకుపోయాడు. బయట కారు నిలబడి ఉంది. అందులోంచి సూపరూ, చెవులకు రవ్వల కమ్మలు పెట్టుకుని సూపరు భార్యా దిగుతున్నారు.

ఇద్దరమూ ఆటోలోకి దూకి, దూసుకు పొమ్మన్నాం. మా ఖంగారులో ఆటోవాడు వీధి మీదిగా పోవటం మర్చిపోయి చుట్టు దారిన పోసాగాడు.

"భద్రం ?" అన్నాను.

"ఏం గురో ?"

"ఒప్పేశాను."

"ఏమని, గురో ?"

"నేను ఓడిపోయాను ! నాకు ఈ డిటెక్టివు పని ఏమీ చేతకాదు."

"అట్టా అనకండి, గురో. మీరు కూనీ అయిపోతే మీ అసిస్టెంటుగా నేనూ కూనీ అయిపోతాను. నాలుక్కాలాలపాటు బతికుండాల్సి నోళ్ళం !"

"ఈ ఆచార్లు మిష్టరీ నాకు తలా తోకా ఎందుకు తెలీకుండా ఉందీ ?"

"అందులో మిష్టరీ ఉంటే గదా, గురో ? కొందరు వీధిలో కూచ్చుని అణాకు ఓ ప్రశ్న చెబితే, ఈ ఆచార్లు మేడలో కూచుని రెండు రూపాయలకి మూడు ప్రశ్నలం చెబుతాడు. అంతే తేడా. ఏ నాకొడుక్కీ నిజం తెలీదు."

"మరి దీపంగారికి జరగబొయ్యేదంతా ఎట్టా చెప్పాడూ ? ఆయన డిటెక్టివు కాకపోతే సూపరెందుకు వచ్చాడు ?"

"నేను పనిమీదొచ్చే సూపరు పెళ్ళాన్ని తెస్తాడా, గురో ?"

"అది పెళ్ళామని ఎట్టా ?... భద్రం !" అరిచాను.

"ఏంటి, గురో ?" అన్నాడు భద్రం కంగారుగా.

"ఆ అట్లలమీది అమ్మాయి ! అదే మొహం సందేహం లేదు !"

భద్రం నాకేసి మళ్ళా అసహ్యంగా చూశాడు. వాడట్లా చూడకుండా ఉంటేబాగుణ్ను!

భద్రం ఆటోవాడికేసి తిరిగి, "ముత్తా, దూసుకుపో!" అన్నాడు.

ఆలోచిస్తున్నాను! ఆలోచిస్తున్న కొద్దీ మిష్టరీ చిక్కబడుతున్నది!...

ముద్రణ: 17 ఆగష్టు 1956, తెలుగుస్వతంత్ర.